

El se face din pricina „nebuniei mele”, zice prorocul.

Mintea ieșită afară din calea dreptății și sfințeniei trasate de Dumnezeu îl va duce pe om numai pe căile păcatului. Până ce nu se curățește și nu se îndreptează mintea omului, omul nu se va putea mântui. „Noi însă avem gândul lui Hristos” (I Corinteni 2: 16), zice Apostolul. Cu alte cuvinte, gândul nostru, mintea noastră, merge iar pe calea cea sfântă și bună pe care a mers și mintea lui Adam înainte de a cădea în împuțiciunea păcatului. De aceea, fraților, toată învățătura Sfintei Biserici despre nevoiță [asceză] se concentrează asupra unui singur punct: asupra minții omului, asupra curățirii și îndreptării ei.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Cela Ce ești Curăția Cea veșnică și Izvorul curăției, ajută-ne nouă să ne lepădăm desăvârșit de nebunia noastră, și să gândim pururea cu gândul Tău. Căci Ție se cuvine toată slava și mulțumirea în veci, Amin!

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)

”TOȚI OAMENII AU NEVOIE DE CREDINȚĂ”

Nimic nu-l caracterizează mai mult pe om ca religia sau credința în Dumnezeu. Toți oamenii au nevoie de credință cum au nevoie de mâncare și de băutură pentru a trăi. Fără credința în Dumnezeu, omul se denaturează, iar viața societății devine imposibilă. Dar, deși credința este sădită în ființa noastră, ea trebuie totuși cultivată prin educație încă de când suntem mici, pentru a o conștientiza tot mai mult și a o trăi în viața de zi cu zi. Dacă nu ne cunoaștem credința și nu ne angajăm conștient în trăirea ei, credința moare în noi. De aceea, educația religioasă este absolut necesară pentru ca omul să se dezvolte armonios și să se bucure de viața pe care o are de la Dumnezeu. Fără o educație religioasă corespunzătoare, omul apucă pe căi greșite, care-l duc la pierzanie și-l fac cu totul nefericit. Educația este necesară cu atât mai mult cu cât, în societatea de astăzi, nimic nu încurajează credința în Dumnezeu și trăirea după preceptele evanghelice. Dimpotrivă! Toate valorile morale sunt nesocotite, chiar călcate în picioare. Dobândirea raiului sau a vieții veșnice, care este comuniune cu Dumnezeu, cu Maica Domnului și cu toți Sfinții și dreptii, este scopul vieții noastre. Cine nu se gândește la viața care urmează după moarte și nu se străduiește s-o câștige prin ascultare de Dumnezeu, prin smerenie și fapte bune, acela trăiește în zadar. Gândul la viața veșnică ar trebui să-l avem în fiecare zi. Acest gând nu ne împiedică să ne împlinim datoriile de zi cu zi, ci, dimpotrivă, ne ajută să le facem pe toate după voia lui Dumnezeu, să reușim și în viața aceasta și să câștigăm și viața cea veșnică.

Mântuitorul spune: „ce-i va folosi omului dacă va câștiga lumea întregă, iar sufletul său îl va pierde?” (Mt. 16, 26).

Ne bucurăm și binecuvântăm pe toți copiii și tinerii care-L iubesc pe Dumnezeu și iubesc Biserica în care ne întâlnim cu Dumnezeu! Ne bucurăm și binecuvântăm pe toți părinții care-și pun sufletul pentru creșterea în credință a copiilor lor!

Ne rugăm bunului Dumnezeu să ne ocrotească pe toți în aceste vremuri de încercare pentru toată lumea și să ne înmulțească dragostea față de semenii noștri care se află în mari nevoi.

(Înaltpreasfințitul Mitropolit Serafim, fragment din Zeitschrift für Kultur und Spiritualität herausgegeben von der Rumänischen Orthodoxen Metropolie für Deutschland, Zentral- und Nordeuropa Nr. 24)

Mănăstirea Zosima, foto